

Sygn. akt : VU 2215/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2014 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2014 r. w Legnicy

sprawy z wniosku C. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania C. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 7 kwietnia 2014 roku

znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 2215/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 7 kwietnia 2014r. odmówił C. J. prawa do emerytury.

W uzasadnieniu strona pozwana podała, iż wnioskodawca nie spełnia warunków wskazanych w art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004r., Nr 39, poz. 353 ze zm.), tj. nie posiada wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego. Łącznie udowodnił jedynie 24 lata, 6 miesięcy i 5 dni stażu wobec wymaganych 25 lat. Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie uznał wnioskodawcy okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 25 listopada 1972r. do 30 czerwca 1974r. - ponieważ w jego ocenie ze zgromadzonych dowodów wynikało, że była to pomoc w prowadzeniu gospodarstwa, a nie stała praca.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył wnioskodawca C. J.. Domagał się jej zmiany poprzez uwzględnienie spornego okresu pracy w gospodarstwie rolnym i przyznanie emerytury. Wskazał, że w od dziecka pracował w gospodarstwie rolnym rodziców. Na przeszkodzie temu nie stał fakt, iż równolegle uczył się szkole. Dodał, iż gospodarstwo to przejął po rodzicach i je prowadzi.

W odpowiedzi na odwołanie strona pozwana Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L., wniosła o jego oddalenie, uzasadniając swoje stanowisko jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił:

C. J. urodził się w dniu (...). Ma obecnie 58 lat.

Organ rentowy uznał mu:

- 20 lat, 7 miesięcy i 11 dni okresów składkowych; 11 miesięcy i 3 dni okresów nieskładkowych oraz 2 lata oraz 11 miesięcy i 21 dni okresów uzupełniających (łącznie staż 24 lata, 6 miesięcy i 5 dni)

- 15 lat, 1 miesiąc i 20 dni okresów pracy w szczególnych warunkach, w tym co najmniej 10 lat okresów pracy wykonywanej na stanowisku ślusarza remontowego w Hucie (...) ujętej dziale IV w wykazie B załącznika do rozp. RM z 7 lutego 1983r.

W okresie od 1 maja 1998r. do chwili obecnej utrzymuje się z działalności rolniczej.

W chwili ukończenia 55 lat tj. w dniu (...)prowadził gospodarstwo rolne.

(bezsporne)

Wnioskodawca przedłożył organowi rentowemu świadectwo pracy z 1 maja 1998r., z którego wynika, że był zatrudniony w (...) SA Oddział Huta (...) z reorganizacją zakładu z ciągłością zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w G. od 1 stycznia 1997r. do 30 kwietnia 1998r. – na stanowisku ślusarza remontowego. W punkcie 8 tego dokumentu zakład pracy wskazał, iż w tym czasie wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace bezpośrednio przy produkcji miedzi ujęte w Dziale II, poz. 28 zał. nr do wykazu B. Przedłożył również świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach potwierdzające, wykonywanie przez niego pracy w szczególnych warunkach na stanowisku ślusarza remontowego w okresie od 16 lutego 1981r. do 30 kwietnia 1998r. – stale i bezpośrednio przy produkcji miedzi – ujętej w Wykazie B, dziale II poz. 28. Dodatkowo w dniu 15 stycznia 2014r. złożył informację uzupełniającą świadectwo pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze, z której wynikało, iż będąc zatrudnionym na stanowisku ślusarza remontowego w okresie od 16 lutego 1981r. do 31 grudnia 1996r. wykonywał prace na Wydziale (...) (...) a w okresie od 1 stycznia 1997r. do 30 kwietnia 1998r. na wydziałach produkcyjnych Huty (...) – Wydziale (...).

(dowody: akta emerytalne k. 14-15, 16, 52)

Rodzice wnioskodawcy J. i H. J. od 11 września 1954r. do 25 lipca 1991r. prowadzili gospodarstwo rolne o powierzchni 9, 53 ha położone w G. (...) gmina Ż.. Praca w gospodarstwie rolnym była ich jedynym źródłem utrzymania. Uprawiali pszenicę, żyto, jęczmień, owies, ziemniaki, buraki, warzywa. Hodowali przeciętnie 7 krów, 2-3 jałówki, nie mniej niż 10 świń, kilka cielaków, 2-3 konie. Gospodarstwo wyposażone było w podstawowym sprzęt rolniczy.

W okresie kiedy wnioskodawca uczył się szkole zawodowej tj. w okresie lat 1971-1974, w gospodarstwie tym oprócz niego i jego rodziców mieszkali starszy o 3 lata brat L. i drugi, młodszy o 3 lata R.. L. J. w tym okresie uczył się w szkole średniej i mieszkał w internacie.

Wnioskodawca po ukończeniu szkoły podstawowej w 1971r. kontynuował naukę w stacjonarnej, dziennej szkole zawodowej w G., odległej od miejsca zamieszkania o 7-8 km. Do szkoły dojeżdżał codziennie pociągiem. Wychodził z domu o godz. 7.00 wracał o godz. 14.00 lub 15.45. Przed pójściem do szkoły wnioskodawca pomagał przy dojeniu krów. Po powrocie ze szkoły pomagał rodzicom w pracach polowych, zimą przy przygotowaniu paszy dla zwierząt, przy ich obrządku.

Dowody:

1) akta ubezpieczeniowe wnioskodawcy: decyzja k.72, karta przebiegu zatrudnienia k. 71, wniosek k.68, kwestionariusz k.3, zaświadczenie wójta gminy k. 8,

2) protokół z 22.10.2014r. (k.14-15): przesłuchanie wnioskodawcy 00:35:51 – 00:52:22; zeznania świadka F. T. 00:25:20 – 00:35:51, częściowo Z. G. 00:10:12 – 00:25:20.

Sąd zważył:

Odwołanie wnioskodawcy jest nieuzasadnione.

Zgodnie z treścią przepisu art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat (dla mężczyzn) oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 pkt 2 tj. 25 lat (dla mężczyzn). Emerytura, o której mowa, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Stosownie do art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - ubezpieczonym urodzonym przed 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym artykule, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Zgodnie z § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zaś § 7 ww rozporządzenia pracownik, który wykonywał w hutnictwie prace w szczególnych warunkach, wymienione w dziale III wykazu B, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący:

a) 59 lat w okresie od dnia 1 stycznia 1983 r.,

58 lat w okresie od dnia 1 stycznia 1984 r.,

57 lat w okresie od dnia 1 stycznia 1985 r.,

56 lat w okresie od dnia 1 stycznia 1986 r.,

55 lat w okresie od dnia 1 stycznia 1987 r. albo

b) 55 lat w okresie od dnia 1 stycznia 1983 r., jeżeli komisja lekarska do spraw inwalidztwa i zatrudnienia orzekła trwałą jego niezdolność do wykonywania prac wymienionych w dziale III wykazu B,

2) wiek emerytalny osiągnął w czasie wykonywania prac wymienionych w dziale III wykazu B lub w okresie zatrudnienia, do którego skierowany został stosownie do zalecenia lekarza,

3) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy wymienionej w dziale III wykazu B.

Zaś § 8 ust. 1 stanowi, iż pracownik który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w dziale IV wykazu B, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 50 lat dla kobiet i 55 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 10 lat wykonywał prace wymienione w dziale IV wykazu B.

Ponadto § 8a ww. rozporządzenia wskazuje, iż pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie B dziale IV poz. 8 i 9, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny: 50 lat - kobieta i 55 lat mężczyzna - w czasie zatrudnienia lub w ciągu 5 lat od ustania zatrudnienia,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 20 lat przy pracach wymienionych w wykazie B dziale IV poz. 8 i 9.

Przy czym, zgodnie z §. 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy pracy, o których mowa powyżej, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy. Zgodnie z § 22 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz.U. z 1983 r., Nr. 10, poz. 49) okresy zatrudnienia mogą być udowodnione zeznaniami świadków, gdy zainteresowany wykaże, że nie może przedstawić zaświadczenia zakładu pracy.

Co ważne, przy wszystkich tych regulacjach wnioskodawca musi legitymować się 25 – letnim okresem składkowym i nieskładkowym.

Sporną kwestią w tej sprawie, jak wskazywały strony, było ustalenie czy wnioskodawca ma wymagany 25 – letni okres składkowy i nieskładkowy.

Zdaniem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczony nie spełnia tego warunku, ponieważ wykazał jedynie 24 lata, 6 miesięcy i 5 okresów składkowych i nieskładkowych. Organ rentowy odmówił jednocześnie zaliczenia do stażu pracy wnioskodawcy okresu pracy w gospodarstwie rolnym od 25 listopada 1972r. do 30 czerwca 1974r. Zaś wnioskodawca twierdził, iż w okresie tym pracował w gospodarstwie rolnym swych rodziców w wymiarze pozwalającym na uwzględnienie mu tego okresu do stażu. Chcąc wykazać zasadność swych roszczeń w tym zakresie C. J. powołał się na zeznania świadków – sąsiadów Z. G. i F. T.. W ocenie Sądu zeznania tych świadków, a szczególnie Z. G., nie pozwalają na uznanie za udowodniony fakt wykonywania przez ubezpieczonego w spornym okresie pracy w gospodarstwie rolnym, położonym w G., w zakresie wystarczającym do zastosowania regulacji art. 10 ustawy emerytalnej.

Należy zaznaczyć, iż dopuszczalność uwzględnienia okresu pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia jest uzależniona od wykonywania takiej pracy w wymiarze nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy, tj. min. 4 godziny dziennie. Wskazuje na to treść wyroku Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 1999r. (II UKN 528/98, OSNAP 2000/10/399), w którym podtrzymany został pogląd wyrażony wcześniej w wyrokach z dnia 7 listopada 1997r. (II UKN 318/97, OSNAPiUS z 1998 r., nr 16, poz. 491) i z dnia 13 listopada 1998r. (II UKN 299/98, OSNAPiUS z 1999 r. nr 24, poz. 799), z których wynika, iż wykonywanie przez domownika w gospodarstwie rolnym prac o charakterze dorywczym, okazjonalnie i w wymiarze niższym od połowy pełnego wymiaru czasu pracy, nie może być traktowane jako okres składkowy. Ponadto Sąd Najwyższy podkreślał, że doraźna pomoc przy typowych obowiązkach domowych, zwyczajowo wymagana od dzieci jako członków rodziny rolnika, nie stanowi stałej pracy w gospodarstwie

rolnym (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2000r. II UKN 535/99, OSNAP 2001/21/650). Sąd miał na uwadze treść tych orzeczeń oceniając zasadność żądania C. J.. Świadek G. wskazywał, iż nie mieszkał w sąsiedztwie wnioskodawcy, jedynie „trochę się przyjaźnił z wnioskodawcą”. Jednak nie znał bądź nie pamiętał szczegółów związanych z funkcjonowaniem wnioskodawcy w spornym okresie. Mylił dane dotyczące rodzeństwa mieszkającego z wnioskodawcą i jego rodzicami, nie pamiętał kiedy wnioskodawca chodził do szkoły, nie wiedział kiedy i gdzie wnioskodawca podjął pracę zawodową po zakończeniu nauki. Nie pamiętał w jakim okresie wnioskodawca pracował w gospodarstwie rolnym rodziców. Jego wiedza dotycząca zakresu prac wykonywanych w gospodarstwie rolnym przez wnioskodawcę opierała się jedynie na ogólnej wiedzy o zakresie i terminach prac rolniczych. Świadek F. T. nie znał szczegółów związanych z okresem nauki wnioskodawcy w szkole. Wskazywał, że widział wnioskodawcę jak po powrocie ze szkoły pasł krowy, ponadto przy koszeniu zielonki, przywożeniu karmy dla krów, zamiataniu podwórza, oporządzaniu królików, świń kur, dojeniu krów. Nie był jednak wskazać konkretnych godzin tej pracy.

Na pełny zakres prac wykonywanych w tym gospodarstwie wskazywał jedynie wnioskodawca, będący zainteresowanym wykazaniem, iż w rzeczywistości taką pracę w wymiarze nie mniejszym niż połowa wymiaru czasu pracy tj. nie mniej niż 4 godziny dziennie świadczył.

Analizując materiał dowodowy zgromadzony w sprawie Sąd uznał, iż wnioskodawca nie pracował w gospodarstwie rolnym stanowiącym własność rodziców stale, codziennie i co najmniej w połowie pełnego wymiaru czasu pracy, zaś wykonywane przez niego czynności należy traktować jako świadczoną doraźnie pomoc domownika. Przede wszystkim do rozważań Sądu w tym zakresie podległa okres od (...)(...) do 30 czerwca 1974r. (do ukończenia szkoły). Okres od 1 lipca 1974r. to okres zatrudnienia w (...) Ż. uwzględniony przez organ rentowy).

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego szczególnie wyjaśnień wnioskodawcy i częściowo zeznań wymienionego wyżej świadka T. wynika, iż w gospodarstwie rolnym rodziców wnioskodawca istotnie wykonywał część prac, które jednak miały charakter doraźnej pomocy, zwyczajowo wymaganej od dzieci przez rodziców. Brak podstaw do przyjęcia, że była to praca w wymiarze co najmniej połowy pełnego wymiaru czasu pracy. Przemawiają za tym łącznie różne okoliczności sprawy, przede wszystkim fakt, iż państwo J. prowadzili typowe gospodarstwo rolne. Oboje utrzymywali się wyłącznie z pracy w tym gospodarstwie. Oni więc w pełnym zakresie wykonywali wszystkie prace w gospodarstwie. Pomocą, oprócz wnioskodawcy mógł służyć również starszy o 3 lata brat wnioskodawcy. Należy zwrócić uwagę, iż w spornym okresie wnioskodawca był uczniem szkoły zawodowej. Biorąc zatem pod uwagę zajęcia w szkole, czas przeznaczony na dojazd do G. oraz naukę w domu nie miał możliwości, by stale i w znacznym wymiarze pracować w gospodarstwie. To przy tym nie było konieczne z uwagi na zakres prowadzonych upraw i hodowli, pełny zakres prac wykonywanych przez rodziców wnioskodawcy oraz pomoc innych członków rodziny.

Mając na względzie przedstawione powyżej okoliczności Sąd uznał, iż sporny okres nie może być uwzględniony przy ustalaniu prawa do emerytury. Nawet gdyby uznać, iż wnioskodawca wykonywał w większym zakresie prace w tym zakresie w okresie wakacji tj. od lipiec-sierpień 1973r. (2 miesiące) – to i tak jest to okres niewystarczający do uzupełnienia do 25 lat stażu wnioskodawcy.

W konsekwencji należy uznać, iż C. J. nie posiada na dzień 1 stycznia 1999r. wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego wynoszącego co najmniej 25 lat, dlatego też decyzja odmowna Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jest prawidłowa.

Należy jednak przede wszystkim wskazać, iż zarówno wnioskodawca jak i organ rentowy nieprawidłowo kwalifikują zatrudnienie wnioskodawcy na stanowisku ślusarza remontowego w (...) SA Oddział Huta (...). W punkcie 8 wyżej opisanego świadectwa pracy oraz świadectwie pracy w szczególnych warunkach wskazano, iż wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace bezpośrednio przy produkcji miedzi ujęte w Wykazie B, dziale II poz. 28 tj. Prace różne wymienione w dziale IV wykazu B (załącznika do rozporządzenia RM z 7 lutego 1983r.) - Zarządzenia Nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego (Dz. Urz. Ministerstwa Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 29 czerwca

1985r. Nr 1-3 , poz. 1) Jednak nie można pominąć innej, zasadniczej – w ocenie sądu – okoliczności w sprawie . Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w wykazie B określa prace, których wykonywanie uważane jest za zatrudnienie w szczególnych warunkach . Z kolei powołane powyżej zarządzenie resortowe – wraz z pkt. 28 działu II– określa stanowiska, na których wykonywane są prace w warunkach szczególnych . Zarządzenie resortowe nie może być sprzeczne z aktem normatywnym wyższego rzędu jakim jest rozporządzenie, ale winno stanowić jedynie jego uszczegółowienie. Rozważyć ewentualnie można prace wymienione w dziale III wykazu B – czyli prace gorące w hutach żelaza i stali oraz hutach metali nieżelaznych. Skoro zatem w dziale III wykazu B- powołanego powyżej rozporządzenia - nie są wymienione prace ślusarza – to nie można uznać pracy na takim stanowisku za zatrudnienie w warunkach szczególnych wymienionych w wykazie B dział III rozporządzenia – na podstawie zarządzenia resortowego i wykazu stanowisk pracy sporządzonego przez zakład pracy .

Przy czym wykonywanie tych prac umożliwia uzyskanie prawa do emerytury w obniżonym wieku przy spełnieniu w oparciu o § 7 ww. rozporządzenia RM z 7 lutego 1983r. m. in. przesłanki osiągnięcia wieku 55 lat w okresie wykonywania tej pracy wymienionej w dziale III Wykazu B (...). Wiek 55 lat wnioskodawca osiągnął w dniu (...) – w tym momencie nie pracował w hucie, prowadził gospodarstwo rolne.

Nieuzasadnione jest również kwalifikowanie przez pracodawcę a za nim przez organ rentowy tego zatrudnienia jako pracy ujętej w Wykazie B dziale IV poz. 28. W załączniku nr 2 do rozporządzenia RM z 7 lutego 1983r. w dziale IV wskazano - prace różne:

1. Prace wykonywane bezpośrednio przy przetwórstwie azbestu
2. Prace wykonywane bezpośrednio przy produkcji ołowiu i kadmu oraz przetwórstwie tych metali
3. Prace przy procesach technologicznych związanych z wytwarzaniem aluminium
4. Prace rybaków morskich
5. Prace nurków
6. Prace ratowników w Górskim Ochotniczym Pogotowiu Ratunkowym.
7. Prace wykonywane bezpośrednio przy produkcji wyrobów krzemionkowych w (...) Zakładach (...) oraz przy produkcji mas, mlew i zapraw krzemionkowych w Kopalni i Zakładzie (...) w Ł. i w Zakładzie (...) w J..
8. Prace wykonywane bezpośrednio przy udostępnianiu i wydobywaniu węgla brunatnego na odkrywcę.
9. (16) Prace wykonywane bezpośrednio przy przeróbce mechanicznej węgla w zakładach górniczych lub praca górnicza w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin.

W wyrokach z dnia: 20 października 2005r. (IUK 41/05 – OSNPUSiSP 2006 nr 19-20, poz. 306) i 21 kwietnia 2004r. (II UK 337/03 - OSNPUSiSP 2004, nr 22, poz. 392) Sąd Najwyższy podkreślił, że upoważnienie dla właściwych ministrów, kierowników urzędów centralnych i centralnych związków spółdzielczych – nie stwarzało ani podstawy prawnej do wydawania aktów nie pozostających w zgodności z powszechnie obowiązującym prawem, ani nie przewidywało możliwości wykraczania poza wykazy prac wykonywanych w szczególnych warunkach, wymienionych w załącznikach do rozporządzenia w sprawie wieku emerytalnego. W konsekwencji zarządzenia resortowe i wykazy zakładowe muszą być dostosowane do treści załączników , w których zawarty jest kompletny wykaz prac wykonywanych w szczególnych warunkach. Gdy więc zarządzenia resortowe i wykazy sporządzone przez zakłady pracy określają – niezgodnie z załącznikami do rozporządzenia w sprawie wieku emerytalnego – stanowiska pracy, których wykonywanie uprawnia do nabycia prawa do emerytury w wieku obniżonym, nie wywołują skutków przewidzianych w art. 32 ustawy emerytalnej .

W konsekwencji sąd wskazuje, iż w niniejszej sprawie zaistniała sytuacja sprzeczności zarządzenia resortowego i wykazu sporządzonego przez zakład pracy z działem III wykazu B i działem IV stanowiącego załącznik do rozporządzenia w sprawie wieku emerytalnego, albowiem stanowisko ślusarza remontowego, zajmowane przez wnioskodawcę w spornym okresie - zostały wymienione jako stanowiska pracy, których wykonywanie uprawnia do nabycia prawa do emerytury w wieku obniżonym 55 lat. Ta sprzeczność nie wywołuje skutków przewidzianych w art. 32 ustawy emerytalnej .

Podkreślenia wymaga, iż Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 14 czerwca 2004r. (P 17/03 , OTK – A 2004/6/57, Dz.U. Z 2004r. Nr 144,poz. 1530) orzekł niekonstytucyjność art. 32 ust. 2 Ustawy emerytalnej w zakresie w jakim powoływał się on na resortowe wykazy stanowisk pracy w warunkach szczególnych. Tym samym tylko praca na stanowiskach wymienionych w załącznikach do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze – uprawnia do nabycia emerytury w wieku wcześniejszym niż określony w art. 27 ustawy emerytalnej .

W konsekwencji powyższych rozważań sąd nie uznał, by wnioskodawca będąc zatrudnionym w (...) SA Oddział Huta (...) od 1 stycznia 1997r. do 30 kwietnia 1998r. na stanowisku ślusarza remontowego na wydziale (...) – wykonywał prace ujęte w wykazie B ww. rozporządzenia RM. Praca ta może bowiem zostać zakwalifikowana jako praca polegająca na bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń (...) – wskazana ona jest w wykazie A dział XIV pkt. 25 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze .Przy czym jak wskazano to w e wstępnej części rozważań – wykonywanie takiej pracy uprawnia do uzyskania prawa do emerytury prze mężczyznę ukończenia 60 lat. Wnioskodawca taki wiek osiągnie w dniu (...)

W tym stanie sprawy Sąd – kierując się treścią art. 477 14 & 1 kodeksu postępowania cywilnego – oddalił odwołanie.